

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 413/2021 rd

Svar på skriftligt spørgsmål om att följa konventionen om barnets rättigheter i beslutsfattandet vid Migrationsverket

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 413/2021 rd undertecknat av riksdagsledamot Erkki Tuomioja /sd, Tarja Filatov /sd, Veronika Honkasalo /vänst, Jenni Pitko /gröna, Mari Holopainen /gröna och Kimmo Kiljunen /sd:

Hur garanterar det ministerium som är ansvarigt för förvaltningsområdet att praxisen för beslutsfattandet vid Migrationsverket lyfts upp till de finländska lagarnas och de internationella förpliktelseernas nivå vid följandet av konventionen om barnets rättigheter, prioriteringen av barnets bästa och anteckningen av specifika motiveringar för besluten?

Som svar på detta spørgsmål anför jag följande:

Inrikesministeriet ansvarar för beredningen av politiken och lagstiftningen gällande migration, internationellt skydd och medborgarskap i Finland. I sin migration- och asylpolitik och den lagstiftning som hänför sig till dessa har Finland förbundit sig att iaktta Finlands internationella förpliktelser, EU-författningar och Finlands grundlag. Medlemsstaternas nationella handlingsutrymme har krympt då politiken i Europeiska unionen har utvecklats. Nuförtiden grundar sig lagstiftningen i en stor utsträckning på EU:s gemensamma migration- och asylpolitik. Därmed påverkas tillämpningspraxisen även av beslut som fattas av överstatliga domstolar, såsom Europeiska unionens domstol och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna. I den övergripande reformen av migration- och asylpolitiken som för närvarande bereds i EU eftersträvas att den nationella lagstiftningen om migration och asyl i en högre grad än för närvarande ska grunda sig på EU-reglering.

Om en stat har ratificerat eller anslutit sig till en människorättskonvention, är konventionens bestämmelser rättsligt förpliktande för den fördragsslutande parten. Förpliktelserna i de av Finland godkända internationella människorättskonventionerna är konventionsbestämmelser som har införts i Finlands rättsordning och är därmed nationellt i samma ställning som lagar i allmänhet. För Finland trädde FN:s konvention om barnets rättigheter i kraft 1991. Enligt artikel 3 i konventionen ska barnets bästa komma i främsta rummet vid alla åtgärder som rör barn, vare sig de vidtas av offentliga eller privata sociala välfärdsinstitutioner, domstolar, administrativa myndigheter eller lagstiftande organ.

Enligt 6 § i utlänningslagen ska särskild uppmärksamhet fästas vid barnets bästa samt vid omständigheter som hänför sig till barnets utveckling och hälsa i beslutsfattande som sker med stöd av utlänningslagen och som gäller ett barn som är yngre än 18 år.

Enligt internationella förpliktelser är barnets bästa en fallspecifik norm och princip som styr allt beslutsfattande. Barnets bästa är både en subjektiv rätt och en princip som styr tolkning och verksamhet och vars innehåll fastställs från fall till fall. I förverkligandet av barnets bästa är det alltid även fråga om förverkligandet av de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna. Det handlar alltid om en helhetsbedömning. Om barnets rättigheter förverkligas i största möjliga utsträckning, förverkligas även barnets bästa. Ifall rättigheterna står i strid med varandra, ska en större vikt läggas på att barnets bästa förverkligas.

Inrikesministeriet behandlar inte och tar inte beslut om enskilda ansökningar om asyl eller uppehållstillstånd, utan styr och följer upp Migrationsverkets beslutsfattande med tanke på resultatstyrning. Detta innebär till exempel fastställande av mål för handläggningstider och även kvalitativa mål. Laglighetskontrollen som genomförs av ministeriet ingår i detta. Varken inrikesministeriet eller regeringen ger Migrationsverket tillämpningsanvisningar eller styr verkets beslutspraxis. Ministeriet saknar behörighet att ingripa i innehållet i besluten.

Ändring får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen i alla beslut som meddelats av Migrationsverket och gäller beviljande av tillstånd. Således övervakas lagenligheten i Migrationsverkets beslut i första hand av förvaltningsdomstolarna och högsta förvaltningsdomstolen. Migrationsverket följer själv fortlöpande upp domstolarnas beslut och gör nödvändiga ändringar i sin praxis utifrån dem. Även de högsta laglighetsövervakarna, riksdagens justitieombudsman och justitiekanslern, följer aktivt upp lagenligheten i Migrationsverkets verksamhet.

Sanna Marins regering har förbundit sig till att även stärka ett jämlikt förverkligande av de asylsökandes grundläggande fri- och rättigheter och mänskliga rättigheter och rättsskydd och kommer på hösten 2021 att lämna en proposition till riksdagen med förslag till ändringar som gäller familjeåterförening i utlänningslagen. Med dessa ändringar eftersträvas ett främjande av förverkligandet av barnets rättigheter och rätt till familjeliv i fall som gäller familjeåterförening för personer som beviljats internationellt skydd. Till detta förpliktar såväl EU-domstolens avgörandep Praxis som det ställningstagande som riksdagen lämnat till statsrådet (RSk 45/2018 rd–B 6/2018 rd) enligt vilket riksdagen förutsätter att statsrådet utarbetar de lagändringar som behövs för att möjliggöra att försörjningsförutsättningen inte tillämpas på ansökningar om familjeåterförening som lämnats av personer som beviljats flyktingstatus och personer som beviljats sekundärt skydd.

Helsingfors 13.7.2021

Inrikesminister Maria Ohisalo

